

Quê Hương và Nỗi Nhớ

Ngoài vạt dậm hồn đã sầu như nắng
Chiều vẫn còn lơ lửng những giọt tàn
Anh muốn tìm niềm mơ ước chưa tan
Gom kỷ niệm làm hành trang cuộc lữ.

Đến nay vẫn buồn đau trăm ngàn thứ
Đời thanh tao mất hút một con đường
Còn lại gì trong cõi huyền mà thương
Đêm vẫn lạnh hồn vẫn còn sướt mướt.

Qua những lần tâm tư nghe giá buốt
Trăng vẫn gầy trên mấy ngọn thu cao
Người vẫn còn biệt ở phương nao
Nắng soi dấu ngọt ngào lên phiến nhớ

Buổi chiều nay thấy cánh hoa vừa nở
Rất mong manh như dấu kín niềm xa
Như không còn thấy nét đẹp kiều sa
Đang tung hứng lên nỗi đời tan biến.

Từng con sóng xưa tan trên mặt biển
Như dấu chân người phiêu bạt trời xa
Cuộc đời buồn như bóng tối buông sa
Như tóc chảy em ngọt ngào suối biếc.

Mùa đang đến cho lòng anh trần thiết
Cho tuổi chiều còn soi ánh trăng sương
Cuộc đời qua như những kẻ lạc đường
Không tìm thấy lối về thăm nguồn cội.

Niềm yêu dấu một đời thương quá đổi
Biết sao lòng mai nữa vẫn còn vương
Biết tìm đâu trọn vẹn một Quê hương
Cho hồn mãi còn xanh như mây nước.

Đôi lúc thấy bóng dưng thăm mơ ước
Được quay về thăm lại chuỗi ngày xưa
Để cho lòng cảm nhận phút say sưa
Ngồi lặng ngắm quê nhà cho đỡ nhớ!

Trần Đan Hà